

KURIER Popularny

Opłata pocztowa ulaszczona ryczałtem

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Nr 255 (688)

Łódź, piątek 19 września 1947 r.

CENA 3 ZŁ

Wojskowi brali udział w spisku

przeciwko państwu czechosłowackiemu 142 OSOBY ARESZTOWANE

Wspólny front z „Banderowcami“

PRAGA (PAP). Urząd pełnomocnika rządu dla spraw wewnętrznych w Słowacji ogłosił następujący komunikat urzędowy:

Podczas śledztwa w sprawie przygotowywanego spisku w Słowacji stwierdzono, iż rozmiary

spisku są daleko większe niż przypuszczano, o czym świadczy liczba 142 dotychczas aresztowanych, nie licząc osób wojskowych, które w akcji tej brały udział, oraz osób, którym udało się zbiec przed aresztowaniem.

Organizacja spiskowców posiadała charakter polityczny i wojskowy. Pod względem wojskowym organizacja ta, która była wyposażona w broń, miała za zadanie tworzenie komórek w szeregach armii czechosłowackiej, współpracy z „Banderowcami“ i dokonanie przewrotu w państwie.

Kierownictwo polityczne dążyło śladem b. słowackiej partii ludowej do utworzenia, przy pomocy wyrotowej propagandy, niepodległego państwa słowackiego.

Śledztwo w sprawie udziału osób wojskowych w spisku prowadziła władza wojskowa.

Również czechosłowackie ministerstwo Obrony Narodowej ogłosiło w tej sprawie urzędowy komunikat następującej treści:

„Przy śledzeniu i unieszkodliwieniu antypaństwowych żywiołów w Słowacji władze wojskowe współpracowały ściśle z cywilnymi władzami bezpieczeństwa.

Stwierdzono, iż w spisku brało udział bezpośrednio lub pośrednio kilku wojskowych w czynnej służbie. Dwu spośród nich podejrzanych jest o rozpowszechnianie

antypaństwowych ulotek, pięciu o zdradę wojskową i usiłowanie dokonania zamachu stanu.

Wszystkie te osoby zostały aresztowane i przekazane sądom wojskowym.

Kapelan wojskowy ppłk. Kadninsky, który brał udział w spisku, zdołał zbiec przed aresztowaniem za granicę.

Francja chce proklamować

królestwo Viet-Namu

HONG-KONG (SAP). Były król Viet-Namu Dao-Dai, który abdykował przed dwoma laty, ma wznowić rozmowy z rządem francuskim, który zaproponował mu powrót na tron Viet-Namu.

Ex-król wystosował z tej okazji orędzie do narodów indochińskich wzywając je do spokoju i zgody, zapewniając, że będzie starał obiektywnie rozpatrzyć propozycje francuskie, dążąc do u-

zyskania niepodległości i jedności zgodnie z życzeniem narodu.

Holandrzy ślą posiłki do Indonezji

Dzienniki holenderskie donoszą, że w dalszym ciągu wysyłane są posiłki zbrojne do Indonezji.

Dwa okręty wojenne opuściły Rotterdam, udając się do Batawii. Będą one miały za zadanie patrolowanie wybrzeży Jawy i Sumatry.

Wszelkimi środkami popiera Ameryka Sophulisa i Czang-Kai-Szeka

ATLANTA (SAP). Po zebraniu Państwowej Rady Obrony, premier Sophulisa oznajmił o postanowieniu zwiększenia efektów armii greckiej o 70.000 ludzi, oraz utworzenia „gwardii narodowej“ w sile drugich 70.000.

Rząd grecki zwrócił się w tej sprawie o aprobatę do Stanów Zjednoczonych, które mają do starczyć na ten cel środków finansowych i materiału.

Na zebraniu Rady Obrony obecni byli: Rawlings, szef brytyjskiej misji wojskowej i Liveray,

szef amerykańskiej misji wojskowej.

MOSKWA (PAP). Jak donosi Agencja Tass, powołując się na wychodzący w Nankinie dziennik „Chengpao“, grupa ekspertów amerykańskich przystąpiła w dniu 1 września do pracy w różnych departamentach Ministerstwa Obrony Narodowej. Dziennik stwierdza dalej, że od Bożego Narodzenia rzeczoznawcy amerykańscy szkolili będą wojska Kuomintangu na Formozie.

Sprawa grecka

na forum Zgromadzenia Generalnego ONZ

Protest delegata ZSRR

NOWY JORK (PAP). Amerykański minister spraw zagranicznych George Marshall złożył w środę na ręce Trygve Lie oficjalny wniosek o umieszczenie na porządku dziennym Generalnego Zgromadzenia ONZ kwestii greckiej, sprawy powołania do życia „tymczasowego komitetu“ do spraw pokoju i bezpieczeństwa oraz zagadnienia niepodległości Korycji.

NOWY JORK (PAP). Komisja główna ONZ w środę wieczorem uchwaliła jednogłośnie, na wniosek sekretarza generalnego, powołać do życia specjalną komisję do spraw Palestyny, złożoną z członków komisji politycznej.

Z kolei Komisja Główna ONZ przystąpiła do rozpatrzenia wniosku delegacji amerykańskiej o umieszczenie sprawy greckiej na porządku dziennym Generalnego Zgromadzenia.

Przedstawiciel ZSRR Andrzej Gromyko, energicznie sprzeciwił się uchwaleniu tego wniosku, dodając, że dyskusja w sprawie greckiej na Zgromadzeniu Generalnym przyczyni się jedynie do zwiększenia napięcia istniejącego na Bałkanach, wpłynie ujemnie na kształtowanie się stosunków między Grecją a jej sąsiadami i będzie szkodliwa dla ONZ jako całości.

W głosowaniu Komisja Główna, przeciwko głosom Związku Radzieckiego i Polski, uchwaliła umieścić sprawę grecką na porządku dziennym Zgromadzenia Generalnego.

NOWY JORK (PAP). Zgromadzenie Generalne rozpoczęło debatę nad deklaracją ministra Marshalla, który przedstawił stanowisko rządu amerykańskiego w sprawie weta, sytuacji na Bałkanach i innych problemów międzynarodowych.

Minister spraw zagranicznych Australii, dr Evatt, oświadczył, że popiera propozycje ministra Marshalla w sprawie weta. W sprawie Grecji Evatt domagał się wyznaczenia nowej komisji dla zbadania sytuacji.

Następnie dr. Evatt stwierdził, że zdaniem jego, Irlandia powinna

być dopuszczona do ONZ z tych samych powodów, z jakich zostały przyjęte Szwecja i Afganistan i zapowiedział, że delegacja australijska złoży projekt nowych przepisów przyjmowania członków do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Petkow prosi o łaskę

SOFIA (SAP). Bułgarski sąd kasacyjny potwierdził w czwartek wyrok śmierci wydany 16 sierpnia 1947 na Mikołaja Petkova, b. sekretarza opozycyjnej partii chłopskiej.

Podobno Petkow zwrócił się o łaskę do prezydenta republiki Bułgarskiej.

PRZYMUS PRACY wprowadzony w Wielkiej Brytanii

LONDYN (SAP). Każdy obywatel brytyjski w wieku od 18 do 40 lat opuszczający swe zajęcia, będzie musiał przymusowo zgłaszać się do urzędu zatrudnienia, który skieruje go do pracy w jednym z przemysłów uznanych za najważniejsze dla produkcji kraju.

Takie mają być główne zasady zawarte w nowym zarządzeniu o przymusie pracy, przyjęte zarówno przez pracodawców jak i przedstawicieli Związków Zawodowych. Pracownicy wolnych zawodów, kierownicy wszelkich przedsiębiorstw, matki dzieci w wieku poniżej lat 15 i wojskowi na urlopie nie podlegają nowemu zarządzeniu.

Nasze stanowisko

Po wojnie wzrost nastrojów radykalnych społecznie przejawiał się w pierwszej mierze w żądaniu przez świat pracy nacjonalizacji podstawowych gałęzi produkcji. Dlatego rządy ludowe wielu krajów traktowały tę sprawę jako najbardziej pilną. Rozmiary i stopień nacjonalizacji były na zewnątrz widomym znakiem współdziałania poszczególnych państw w budownictwie owego ustroju. Dążności reformatorskie świata pracy były bardzo silne we wszystkich krajach europejskich, a w szczególności w krajach, stojących wysoko pod względem rozwoju przemysłowego.

Partia Pracy doszła do władzy w Anglii między innymi z tego powodu, ponieważ w swoim programie wyborczym głosiła hasła szerokiej reform gospodarczych. Istotnie, w początkowym okresie swych rządów przywódca Partii Pracy rozpoczęli w niektórych gałęziach przemysłu i komunikacji akcję nacjonalizowania przedsiębiorstw. Była to działalność połowiczna, prowadzona w bardzo wolnym tempie.

Nie jest tajemnicą, że najsilniejszym hamulcem, który powodował ową połowiczność i tempo, byli kapitaliści rodzimi i amerykańscy. Powiązania gospodarcze między USA i Wielką Brytanią coraz bardziej przekształcały się w dyktat silniejszego partnera. Stany Zjednoczone oficjalnie żądały od władz brytyjskich podczas zawierania umów o pożyczce, zaniechania dalszej nacjonalizacji. To niezwykle w dziejach świata wtrącanie się w sprawy wewnętrzne innych krajów, przeciwstawianie się woli narodu — wydaje już owoce. Projektowana nacjonalizacja poszczególnych rodzajów przemysłu w Anglii została oficjalnie wstrzymana. W ten sposób wola wyborcy brytyjskiego została całkowicie pominięta w planach rządowych. Największe pragnienie człowieka pracy zostało zbagatelizowane.

Przykład Anglii wskazuje, czym kończy się współpraca z rządem Stanów Zjednoczonych, jak bardzo jest ona wroga w stosunku do ruchów postępowych i do tego co jest najważniejsze w życiu każdego narodu — do suwerenności państwowej.

